

Arrest

nr. 313 979 van 4 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 21 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 22 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VANGENECHTEN *loco* advocaat O. TODTS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 19 april 2022, diende op 20 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Duitsland op 26 juli 2016 (Eurodac).

1.2. Op 24 juni 2022 kreeg verzoeker de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het Belgische grondgebied te verlaten omdat Duitsland verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming (bijlage 26*quater*).

1.3. Op 22 februari 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 23 februari 2024 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 20/04/2022

Overdracht CGVS: 23/01/2023

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 2 augustus 2023 van 11.36 uur tot 15.55 uur. Uw persoonlijk onderhoud werd rechtstreeks in het Engels gevoerd. Uw advocaat, meester Todts Oriane, was aanwezig gedurende het volledige gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, behorende tot de Edo etnie en het Christelijke geloof, en op [...] november 1985 geboren te Benin City (Edo State), waar u aanvankelijk ook woonachtig was. U voltooide uw secundair onderwijs, en werkte samen met uw vader (landbouwwerk, tegels leggen, enz.) in Benin City, en later als lader en lossen in Apapa (Lagos State).

Rond 2000, in uw laatste schooljaar SS3, begonnen uw problemen. Uw medestudenten J.(...) en M.(...) waren moslim en wouden dat u toetrad tot hun groep 'Miyeti Ala,' die de moslims vertegenwoordigde, om zo samen misdrijven te plegen. U was echter christen, dus weigerde om toe te treden. Na uw weigering, begonnen ze u doorheen het schooljaar lastig te vallen: ze benaderden u ongeveer tien keer, waarbij ze u o.a. gedwongen probeerden te rekruteren en bedreigden. U was hierdoor ook regelmatig afwezig op school. U vertelde uw vader over uw problemen. Hij ging klagen bij het schoolhoofd, maar ook deze stelde dat hij hieraan niets kon doen, dat hij zelf bang was van de jongeren. U rapporteerde de groep ook bij de politie, maar zij stelden dat ze ook niets konden doen. Na het eindexamen in 2001, hebben ze u fysiek aangevallen en verwond. U hoorde ook een gerucht over een andere student, F.(...), die werd vermoord door de groep nadat hij weigerde toe te treden.

Sinds de fysieke aanval in 2001, hoorde u persoonlijk niets meer van de groep. Drie jaar later, in 2004, verliet u Benin City en verhuisde naar Apapa. Midden 2008, verliet u Nigeria op legale wijze, met behulp van een werkvisum, naar Italië, waar u woonachtig was tot 2016.

In 2009 of 2010, kwam de groep naar uw vader zijn huis, op zoek naar u. Ze vielen uw vader fysiek aan en vernielden het huis. Uw vader werd hier fysiek ziek van. In 2011, keerde u terug naar Nigeria om uw vader op te zoeken, gedurende één of twee weken. U wou niet naar Edo State gaan uit vrees, dus uw vader kwam naar Lagos.

In 2010, leerde u ook uw huidige echtgenote O.(...) D.(...) (CG .../.....) kennen in Italië. Drie jaar later, op 27 mei 2013, huwden jullie. Zij had Nigeria in 2001 verlaten, en kwam in Italië in gedwongen prostitutie terecht. Toen u haar leerde kennen, was zij reeds weggevlucht uit deze omstandigheden.

In 2016, verhuisden jullie naar Duitsland, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 26 juli 2016. U kreeg een negatieve beslissing. U kwam vervolgens naar België, en diende op 20 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

In 2019, kwam de groep opnieuw naar uw vaders' huis op zoek naar u. Door deze druk en stress, werd uw vader opnieuw ziek, en overleed in 2021.

Ter staving van u en uw partner haar verzoek, leggen jullie volgende documenten neer: (1) geboortecertificaat B.(...) (origineel); (2) familieboekje B.(...) en D.(...) (origineel); (3) geboortecertificaat D.(...) (origineel); (4) bevel grondgebied verlaten Duitsland D.(...); (5) gezondheidskaart Duitsland D.(...) (origineel); (6) rijbewijs Duitsland B.(...) (origineel); (7) Nigeriaans paspoort B.(...) (één pagina, kopie); (8) Nigeriaans paspoort D.(...) (één pagina, kopie); (9) document verlies paspoort D.(...); (10) bevel grondgebied verlaten Duitsland B.(...); (11) document hernieuwing paspoort B.(...); en (12) cv B.(...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging te vrezen door de groep 'Miyeti Ala', omdat u weigerde toe te treden ("toetreden of sterven"). Daarnaast vreest u ook de algemene levensomstandigheden in Nigeria, namelijk geen (goed) werk en gezondheidszorg, én dat u geen astmamedicatie zal kunnen verkrijgen (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 02/08/2023, hierna NPO, p. 16).

U diende eerder een verzoek om internationale bescherming in Duitsland in. U verklaarde uitdrukkelijk dat u daar hetzelfde relaas, namelijk dezelfde gegevens en dezelfde problemen en redenen voor niet-terugkeer, opgaf. U kreeg een negatieve beslissing (NPO, p. 11-12). Uw asiendossier werd overgemaakt door de Duitse autoriteiten (zie blauwe map van het administratief dossier). Een lezing van dit dossier brengt aan het licht – in tegenstelling tot uw uitdrukkelijke bevestiging – dat uw verklaringen verscheidene tegenstrijdigheden vertonen met uw verklaringen voor de Belgische asielautoriteiten. Deze tegenstrijdigheden werden in onderstaande beslissing mee in rekening gebracht.

Vooreerst, wordt de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees reeds zeer twijfelachtig door de vaststelling dat u allerm minst gehaast was om uw verblijfplaats (Edo State) en later Nigeria te verlaten. Immers, indien u daadwerkelijk op die manier bedreigd en vervolgd zou worden, zou men verwachten dat u zo snel mogelijk wegluchtte.

Uw verklaringen omtrent de situering van uw problemen veranderen een aantal keer doorheen de procedure, maar u eindigt ermee dat u in 2001 een laatste persoonlijke confrontatie had met de groepering en vervolgens pas drie jaar later, in 2004, Edo State, waar u steeds op dezelfde plaats had gewoond én samen met uw vader werkte, verliet. Nochtans verklaart u zelf over de reden van deze verhuis: "op zoek naar een veiligere plaats" (NPO, p. 4-6, 18-20). U woonde en werkte vervolgens nog een viertal jaar in Lagos State, steeds op dezelfde plaats (NPO, p. 5-6). U verliet Nigeria uiteindelijk pas midden 2008, nadat u een Italiaans werkvisum kon bekomen (NPO, p. 5-6, 10-11).

Hiermee samenhangend, merkt het CGVS op dat u voor de Belgische asielinstanties verklaarde dat u alleen in Lagos woonde (zonder uw familie), wat overleven ook moeilijker maakte (CGVS Vragenlijst d.d. 19/01/2023, hierna CGVS-V). Nochtans, verklaarde u in Duitsland dat u samen met uw familie in Lagos woonde, gedurende zeven jaar in mei 2007 (zie VIB-Duitsland). U werd geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid: "mijn verklaringen van vandaag zijn waar. Ervoor gaf ik een verkorte versie. Ik heb het korter gemaakt voor hen. Ze hebben me niet toegestaan om mijn volledig verhaal te vertellen" (NPO, p. 24). Het betreft hier echter niet een onvolledigheid, maar een uitdrukkelijke tegenstrijdigheid, bijgevolg voert u geen ernstig geweer. Alsook, u verklaarde tijdens uw interview in Duitsland dat u voldoende mogelijkheid had om uw redenen toe te lichten (zie VIB-Duitsland).

Bijkomend, in 2011, keerde u zelfs nog eens terug naar Nigeria, wat u probeert te minimaliseren door te stellen: "ik kon niet terugkeren naar Edo State, dus we hebben geregeld dat hij naar Lagos kwam en hij heeft me daar ontmoet" (NPO, p. 8). Opvallend genoeg verklaart u later over Lagos: "neen, niets gebeurd. Ze hebben wel overal vertakkingen. Ze communiceren met elkaar. Ze vechten en vermoorden mensen. Ik was bang. De meeste moslims wonen in Lagos. Ik was blij dat ik kon vertrekken" (NPO, p. 15-16) en "ze hebben zoveel mensen. Toen ik in Lagos was, hoorde ik dat Miyeti Ala ook kwamen in Lagos. Ze hebben ook een groep in Lagos, dus voor hun was er een mogelijkheid om mij te contacteren. Ik was bang, dus ik kon niet meer in Lagos blijven. Ze zouden me komen zoeken, dus daarom was mijn leven in Lagos ook nog steeds in gevaar" (NPO, p. 20). Het gegeven dat u dus alsnog naar Lagos zou terugkeren ondergraaft de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees sterk.

Omtrent het gegeven dat u een drietal jaar nadat u nog werd lastiggevallen door de groep alsnog verhuisde, waarom u hen dan nog vreesde, geeft u aanvankelijk bovenstaand antwoord omtrent de situatie in Lagos. De vraag wordt daarom herhaald: "ik leefde ondergedoken. Ik was niet vrij. Ik vroeg aan mijn vader 'help me, ik moet naar een andere plaats gaan, ergens waar mijn leven niet in gevaar is.'" U wordt hierop door de Protection Officier herinnerd aan uw eerdere verklaringen, namelijk dat u in die periode bijvoorbeeld ook nog werkte voor uw vader: "haha ja, ik kan niet stilzitten hé. Ik moet vader helpen. Als hij vroeg voor hulp, dan volgde ik hem naar een werkplaats. Ik was niet steeds vrij buiten. Ik ging tot aan de supermarkt. Ik was bang van hun, bang om hun tegen te komen" (NPO, p. 20). Gezien uw verklaringen – u woonde steeds op dezelfde plaats in Benin City, u werkte met uw vader, en u ging nog naar de supermarkt – kan u moeilijk ernstig stellen dat u een "ondergedoken" leven leidde.

Verder merkt het CGVS een veelheid aan tegenstrijdigheden op tussen uw verklaringen voor Dienst Vreemdelingenzaken, voor het Commissariaat-generaal, en voor de Duitse asielinstanties, dewelke de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vervolgingsfeiten en vrees volledig onderuit halen.

Allereerst, bent u reeds inconsistent wat betreft uw vervolgingsactor. Tijdens uw eerste interview bij DVZ, sprak u over twee slechte bendes die aan het rekruteren waren (DVZ Verklaring d.d. 03/05/2022, hierna

DVZ-V, p. 13). Tijdens uw volgende interview bij DVZ, sprak u nog slechts over één bende die u probeerde te rekruteren. Deze groep zou telkens van naam veranderen, destijds was hun naam 'Miyeti Ala' (CGVS-V). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, stelt u ook dat deze groep (door u opgeschreven als) 'Miyeti Ala' is – het CGVS vermoedt dat u doelt op de groepering 'Miyetti Allah'. Gevraagd of u deze groepering nog onder een andere naam kent, antwoordt u ontkennend (NPO, p. 3, 18). Naast voorgaande duidelijke tegenstrijdigheden, blijkt dat u voor de Duitse autoriteiten nog sprak over een cultgroepering 'Cut Boys', die u probeerde te rekruteren. In hoger beroep, spreekt u plotseling over een vrees voor Fulani-Herdsman. Daar gevraagd naar uw problemen met de cultgroepering, stelde u dat het een islamitische bende was die christenen vermoordde als ze zich niet bij hun religie aansloten. Geconfronteerd tijdens uw beroepsprocedure met het gegeven dat er eerder werd gesproken over een cult, die niet meteen bekend stond als Islam-gerelateerd, stelde u dat alle criminele bendes in Nigeria, zoals ook Boko Haram, bekend staan als 'cult' (zie Duits asiendossier).

U werd geconfronteerd met uw eigen eerdere DVZ-verklaring dat de groep steeds van naam veranderd: "u sprak eerder over Fulani. Ervoor kende ik hen als Fulani en nu hebben ze ook Miyeti Ala Fulani herders, maar de handelingen zijn duidelijk dat het hun is. Ze intimideren. Ze verstoren de rust van gemeenschappen." (NPO, p. 24) – u gaat hier echter rechtstreeks in tegen uw eigen uitdrukkelijke verklaringen zonder hiervoor een verschonende reden te geven, bijgevolg voert u geen ernstig verweer. Verder, werd u ook geconfronteerd met uw tegenstrijdige Duitse verklaringen omtrent de groepering (cultgroep Cut Boys, en later ook religieuze aard problemen en vrees voor Fulani Herdsman): "mijn verklaringen van vandaag zijn waar. Ervoor gaf ik een verkorte versie. Ik heb het korter gemaakt voor hen. Ze hebben me niet toegestaan om mijn volledig verhaal te vertellen." Zoals eerder werd benadrukt, heeft u nochtans daar weldegelijk gesteld dat u voldoende gelegenheid had om uw redenen toe te lichten (zie VIB-DUI). Er werd nogmaals geïnformeerd naar de uitdrukkelijke tegenstrijdigheid omtrent de naam van de groepering, maar u geeft hiervoor geen verschonende reden (NPO, p. 24).

Samenhangend met uw tegenstrijdige verklaringen omtrent uw vervolgingsactor, werd u door de Protection Officer ook gevraagd waarom ze wouden dat u – een christen, niet geïnteresseerd in Islam en/of misdaad; u had hen ook nooit eerder gesproken, enkel gegroet in de gang – toetrad, desnoods onder druk, tot hun groepering, waarop u geen verhelderend antwoord kon geven: "geen idee, ik zei dat ik een christen was, dat ik arme ouders had. Ik zei dat ze me niet mochten dwingen, dat het niet goed zou zijn voor mij. Maar, ik moest toetreden. Ik zag niet waarom. Ze wouden dat ik mensen zou vermoorden, maar ik wou dat niet, want dat zou mijn reputatie vernielen" (NPO, p. 14-15). De vraag wordt later nog eens herhaald: "ik weet het niet. Ik kan alleen getuigen voor mezelf zijn. Ik weet dat ze willen dat ik deel uitmaak van de groep. Ze vallen ook andere mensen lastig, dus misschien moeten zij ook toetreden, maar dat weet ik niet. Ik wil geen lid zijn. Ze vernielen en stelen eigendom, ze doden mensen die geen moslim willen worden. Ik wil enkel de Bijbel lezen. Dat is het enige dat ik weet" (NPO, p. 23). Er door de Protection Officer op gewezen dat het toch bevreemdend is dat ze u zo hardnekkig erbij willen, dat ze u voor langere periodes met rust laten om u dan ineens uw familie toch terug lastig te vallen: "Ik verborg mij voor hun, voor mijn leven. Ik was lang verborgen. Anders zou ik net zoals F.(...) vermoord kunnen worden. Als F.(...) nog leefde, dan zou hij u dit kunnen vertellen. Ik liep daarom weg" (NPO, p. 23) – zoals hiervoor reeds werd benadrukt is uw verklaring dat u 'verborgen' was eerder twijfelachtig, én is uw familie wel steeds op dezelfde plaats blijven wonen (NPO, p. 8). Gevraagd of er dan nog andere studenten gedwongen werden gerekruteerd, blijkt u ook vaag/onwetend: "ik weet het niet. Iedereen was bang van hen. De christenen zijn bang. Ik hield er niet van. Misschien dwongen ze ook anderen, maar ik weet niet. Ik kan niet voor hun spreken" (NPO, p. 20).

Ten tweede, bent u inconsistent wat betreft de situering van de vervolgingsfeiten die plaatsvonden tegenover u. Bij DVZ, situeerde u de vervolgingsfeiten in 1995-1996, op uw middelbare school (CGVS-V). In tegenstelling, op het CGVS situeert u de feiten in uw laatste jaar secundair onderwijs SS3, dus 2000-2001 (NPO, p. 5-6, 19-20). U werd geconfronteerd met deze tegenstrijdige situering, waarop u antwoordt dat u het daar misschien verkeerd heeft gezegd (NPO, p. 24) – u geeft geen dienstige reden waarom u de feiten zo verkeerdelijk situeert.

Ten derde, bent u inconsistent wat betreft het overlijden van / moord op uw medestudent F.(...).

Toen u op DVZ werd gevraagd naar uw vrees bij terugkeer en de gebeurtenissen in Nigeria, vertelde u niets over uw vriend (CGVS-V).

Op het CGVS, spreekt u aanvankelijk over dat er een medestudent "gewond raakte" (NPO, p. 14), om daarna te stellen dat een medestudent, F.(...) die ook weigerde om toe te treden, werd doodgeslagen (NPO, p. 14, 21). U was niet aanwezig bij het incident, maar hoorde een gerucht dat hij werd vermoord (NPO, p. 15, 21). U weet niet hoeveel tijd er was tussen de vraag tot toetreding en zijn moord (NPO, p. 21). Gevraagd of u F.(...) kende, antwoordt u: "als een medestudent. Ik wist niets van zijn achtergrond of iets dergelijk." (NPO, p. 15).

Er wordt u uitdrukkelijk gevraagd naar uw relatie met hem – "relatie met F.(...): vriend, kennis, gewoon een medestudent zoals iedereen?" – waarop u bevestigt dat hij gewoon een medestudent was (NPO, p. 21).

In tegenstelling, in Duitsland sprak u over uw vriend die werd vermoord. Hij zou de dag na de vraag om toetreding zijn doodgeschoten (zie VIB-DUI). U werd geconfronteerd met de tegenstrijdigheid in Duitsland, namelijk dat het uw vriend betrof die de volgende dag werd doodgeschoten: "mijn verklaringen van vandaag zijn waar. Ervoor gaf ik een verkorte versie. Ik heb het korter gemaakt voor hen. Ze hebben me niet toegestaan om mijn volledig verhaal te vertellen. (...) Het is zoals ik eerder zei. Ze hebben F.(...) vermoord nadat hij had geweigerd. Als F.(...) zou zijn toegetreden, dan zouden ze hem misschien niet hebben vermoord" (NPO, p. 24). Zoals hierboven reeds werd benadrukt, heeft u voor de Duitse autoriteiten verklaard voldoende gelegenheid te hebben gehad om uw redenen toe te lichten, én betreft het hier ook een uitdrukkelijke tegenstrijdigheid.

Ten vierde, bent u inconsistent wat betreft de vervolgingsfeiten die plaatsvonden tegenover uw vader in Nigeria (na uw vertrek) en zijn overlijden.

Bij DVZ, verklaarde u nog: "in Lagos heb ik enige tijd gewoond, maar mijn situatie werd enkel erger." Door de ambtenaar hiernaar gevraagd, stelde u dat u zich ook bedreigd voelde in Lagos, dat de groep op zoek was naar u. U stelt ook dat de groepering in deze periode nog bij uw vader heeft geïnformeerd waar u was, dat hij ontkende te weten waar u was (CGVS-V). In tegenstelling, op het CGVS verklaart u dat er toen u in Lagos woonde niets meer is gebeurd, maar stelt wel: "ze hebben wel overal vertakkingen. Ze communiceren met elkaar. Ze vechten en vermoorden mensen. Ik was bang. De meeste moslims wonen in Lagos. Ik was blij dat ik kon vertrekken" (NPO, p. 16).

Verder, u verklaart op DVZ dat de groepering in 2021 nog naar uw ouderlijke huis in Edo State is geweest, dat ze uw vader onder druk zette om te vertellen waar u was, dat ze dreigementen gebruikte en het huis hebben vernield (CGVS-V). Op het CGVS, stelt u dat de groep in 2019 naar uw ouderlijk huis ging, dat ze kwamen roepen waar u was. U bevestigt dat dit de enige keer na uw verhuis was dat u nog iets van hen heeft gehoord (NPO, p. 17). Compleet haaks op deze verklaringen, stelt u later dat ze tweemaal naar uw ouderlijk huis gingen, namelijk één keer in 2009 of 2010, voor uw bezoek aan Nigeria, waarbij ze het huis hebben vernield en uw vader bedreigd en aangevallen opdat hij zou vertellen waar u was, én een tweede keer in 2019, waarbij ze opnieuw kwamen vragen waar u was maar waarbij er niets werd vernield (NPO, p. 22). U werd geconfronteerd met de tegenstrijdige situering op DVZ, waarop u stelt dat u het daar misschien verkeerd heeft gezegd (NPO, p. 24). Tot slot, wanneer uw echtgenote werd gevraagd naar uw problemen, antwoordde zij dat u in 2013 iets heeft verteld over een aanval op uw vaders' huis – zij weet niet wanneer ze naar zijn huis zijn geweest – en erna niets meer (notities van het persoonlijk onderhoud 22/17386B O.(...) D.(...) d.d. 02/08/2024, p. 9-10). Het is weinig waarschijnlijk dat zij niet op de hoogte zou zijn van een aanval op uw vader, die, volgens u, aan de basis lag van zijn overlijden.

U bent ook inconsistent wat betreft de overlijdensdatum van uw vader. Tijdens uw eerste DVZ-interview, verklaarde u dat uw vader twee jaar eerder overleed (dus, ongeveer 2020) (DVZ-V, p. 7). Bij uw volgend DVZ interview, stelt u dat hij overleed in juni 2021 (CGVS-V). Op het CGVS, bent u aanvankelijk opnieuw een stuk vager over de overlijdensdatum, namelijk in 2020 of 2021 (NPO, p. 7). Later verklaart u dat uw vader acht maanden of één jaar na de aanval in 2019, dus in 2020, overleed (NPO, p. 17), om dan later 2021 te stellen (NPO, p. 22).

Tot slot, is het ook minstens opmerkelijk te noemen dat uw ouders steeds in hetzelfde huis zijn blijven wonen. Uw moeder woont daar nu nog alleen, en uw broers en zussen wonen ook nog in Benin City (NPO, p. 8).

Bovenstaande vaststellingen betreffende de ernst en geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen en vrees - in het bijzonder de vele inconsistenties in uw verklaringen doorheen uw procedure in België én in Duitsland - maken dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging door de groep 'Miyeti Ala' kan worden vastgesteld.

In verband met uw vrees voor de algemene levensomstandigheden in Nigeria: "er is geen werk, geen goed werk, geen goede gezondheidszorg. Het is moeilijk. (...) . Ik heb geen geld. Ik zal geen werk hebben. Mijn familie weent steeds dat ze arm zijn. De levensstandaard is slecht in Nigeria. Nigeria is levensbedreigend" (NPO, p. 16), merkt het CGVS op dat u hierover niets heeft verteld in uw eerdere interview op DVZ. Bovendien, is de lagere levensstandaard in Nigeria noch een element van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van juli 1951 bij een eventuele terugkeer, noch betreft dit zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals vastgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst. De door u aangehaalde vrees is immers louter van economische aard. Wat betreft de gezondheidszorg, verwijst u in het bijzonder naar uw astma-medicatie, waarvan u stelt dat u deze niet zal

kunnen bekomen in Nigeria. Gevraagd waarom, stelt u dat u niet weet of (goede) astma-medicatie daar bestaat, en als het zou bestaan dan zou u het niet kunnen betalen (NPO, p. 16). Ook deze ingeroepen medische redenen houden geen verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u om één van de redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie, zijnde ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een sociale groep, geen afdoende medische behandeling kreeg of zou kunnen krijgen in Nigeria -: er wordt u immers specifiek gevraagd waarom u deze medicatie niet zou kunnen verkrijgen (PO: "En waarom niet? Om dat het niet bestaat, u het niet kan betalen, specifiek aan u geweigerd...? Om welke reden niet?") en u antwoordt hierop dat als het zou bestaan, u het niet kan betalen (NPO, p. 16). U maakte dus zelf geen gewag van het feit dat u omwille van één van de redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie geen afdoende medische behandeling kreeg of zou kunnen krijgen in Nigeria. U dient zich verder voor de beoordeling van dergelijke medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo of Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo of Lagos aldus geen reëel risico op ernstige

schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt verscheidene documenten neer – geboortecertificaten van u en uw partner; familieboekje van u en uw partner; bevel om het Duitse grondgebied te verlaten van u en uw partner; uw Duits rijbewijs; uw CV; Nigeriaans paspoort (één pagina, kopie) van u en uw partner; een document m.b.t. hernieuwing van uw Nigeriaans paspoort; uw partner haar Duitse gezondheidskaart; en een document m.b.t. verlies paspoort – dewelke uw verklaringen omtrent jullie identiteit, nationaliteit en reisweg ondersteunen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 4 september 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

*“- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;
- van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie
- het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens
- de rechten van de verdediging
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.”*

Verzoeker herhaalt zijn verklaringen. Hij leefde wel degelijk ondergedoken na 2001. Hij ging nog werken, daar hij helaas niet de mogelijkheid had om te stoppen, of om alles achter te laten zonder eerst geld te sparen. Verzoeker zette dus gedurende enkele jaren geld opzij, om daarna naar Lagos te kunnen verhuizen. In Lagos verbleef hij in een huis van zijn familie. Zijn naaste familie verbleef echter in Edo State.

In 2011 keerde verzoeker terug naar Lagos. Zijn vader was erg ziek en verzoeker wilde hem zien en bijstaan. Zijn zieke vader moest zich naar Lagos verplaatsen, omdat het in Edo State te gevaarlijk zou zijn voor verzoeker. Ook terugkeren naar Lagos was gevaarlijk, maar verzoeker was op dat moment bereid zijn leven te riskeren om zijn vader nog te kunnen zien.

Ten tweede zou verzoeker inconsistent zijn over de situering van de vervolgingsfeiten die ten aanzien van hem plaatsvonden. Wat de bende betreft wenst hij te verduidelijken dat hij niet weet wat “*Miyeti Al(l)a(h)*” betekent, en dat het kan zijn dat hij de naam daarom verkeerd opschreef. Daarnaast herinnert hij zich dat in Duitsland niet naar de naam gevraagd werd, maar dat hij er sprak van “*cult boys*”, en de naam in eerste instantie niet preciseerde. Uit de negatieve beslissing die voor hem genomen werd in Duitsland, begreep verzoeker dat hij zich niet voldoende duidelijk had uitgedrukt, en hij preciseerde aldus in hoger beroep dat de cult-groepering religieus geïnspireerd was.

Verzoeker weet overigens zelf niet waarom de groepering zo geïnteresseerd was in hem. Hij acht het mogelijk dat zijn continue weigeringen hen erg kwaad maakten en er uiteindelijk voor zorgden dat ze hem niet wilden laten gaan.

Betreffende de situering van de vervolgingsfeiten, verduidelijkt verzoeker dat hij naar school ging vanaf het schooljaar 1995-1996, tot en met 2001. De eerste benaderingen van de groep gebeurden in het begin van zijn schooltijd, echter werden ze steeds agressiever, tot uiteindelijk de fysieke aanval in 2001 plaatsvond.

Wat het overlijden van F. betreft, is verzoeker ervan overtuigd dat hij hem wel degelijk vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. F. was een vriend, een klasgenoot van verzoeker. Hij was niet zijn beste vriend, of geen erg dichte vriend, maar wel degelijk een vriend. De precieze omstandigheden van het overlijden van F., kent verzoeker niet.

Verzoekers vader werd nog lastiggevallen door de groepering nadat ze elkaar terugzagen in Lagos. Echter geeft hij toe niet meer exact te weten wanneer dit gebeurde daar het lang geleden is en hij wegens zijn precaire verblijfssituatie veel kopzorgen heeft. Zijn vader werd opnieuw bezocht in 2019, zonder dat hij kan aangeven wanneer ze precies kwamen. In juni 2020 overleed zijn vader. Omwille van de stress en zijn zorgen, vergist hij zich soms. Indien mogelijk, zou zijn familie meteen Edo State verlaten. Op dit moment is dit echter geen mogelijkheid voor hen, omwille van een gebrek aan financiële middelen.

Gelet op het bovenstaande beging de commissaris-generaal aldus een beoordelingsfout door verzoeker niet als vluchteling te erkennen.

Verzoeker stelt dat hem de vluchtelingenstatus moet worden toegekend. Hij is van mening dat hij bij terugkeer naar Nigeria het slachtoffer zou worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het is duidelijk dat de veiligheidssituatie in Nigeria op dit moment zeer volatiel is. Verzoeker vreest bovendien om persoonlijk gevisieerd te worden, aangezien hij als terugkeerder uit het Westen als “*rijk*” gepercipieerd zal worden.

Nigeria wordt op dit moment getroffen door geweld uitgaande van verschillende actoren gaande van o.a. gewapende bendes tot Boko Haram en zelfs de Nigeriaanse veiligheidsdiensten. Ieder van deze conflicten eisen een hoog aantal burgerslachtoffers. Volgens het laatste tweemaandelijks rapport van Nextier zijn de drie meest voorkomende types van incidenten “*bandieterij*”, gewapende aanvallen en ontvoeringen. Verzoeker citeert uit dit rapport en uit andere landeninformatie aangaande de huidige veiligheidssituatie in Nigeria.

Indien de Raad tot een tegenovergestelde conclusie zou komen, dient te worden vastgesteld dat de uiterst precaire sociaal-economische en humanitaire situatie in Nigeria overwegend werd veroorzaakt door de gedragingen (corruptie en gebruik van publieke middelen voor persoonlijke doeleinden) van de Nigeriaanse overheid. De situatie in Nigeria valt daardoor, minstens, onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

3.1.2. In een nota met opmerkingen van 10 april 2024 stelt de commissaris-generaal dat het middel ongegrond is en legt hij landeninformatie neer aangaande de huidige veiligheidssituatie in Nigeria. Hij brengt de volgende documenten ter kennis:

- Analyse van Accord: “*Update on incidents according to the Armed Conflict Location & Event Date project (ACLED), Nigeria, First and Second Quarter 2023*” van 4 september 2023;
- *Nigeria Watch Map*: “*overzicht van alle incidenten van 1 januari 2023 tot 1 april 2024*”;
- *Nigeria Watch*: “*Thirteenth Report on Violence in Nigeria*” van 2023.

3.1.3. In een aanvullende nota van 13 september 2024 brengt de commissaris-generaal het EUAA-rapport “*Nigeria – Country Focus*” van juli 2024 ter kennis.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Na een grondige lezing van het verzoekschrift, komt de Raad tot de vaststelling dat verzoeker geen argumenten bijbrengt die afbreuk kunnen doen aan de correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing. Gelet hierop, neemt de Raad deze motieven integraal over:

“U stelt vervolging te vrezen door de groep ‘Miyeti Ala’, omdat u weigerde toe te treden (‘toetreden of sterven’). Daarnaast vreest u ook de algemene levensomstandigheden in Nigeria, namelijk geen (goed) werk en gezondheidszorg, én dat u geen astmamedicatie zal kunnen verkrijgen (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 02/08/2023, hierna NPO, p. 16).

U diende eerder een verzoek om internationale bescherming in Duitsland in. U verklaarde uitdrukkelijk dat u daar hetzelfde relaas, namelijk dezelfde gegevens en dezelfde problemen en redenen voor niet-terugkeer, opgaf. U kreeg een negatieve beslissing (NPO, p. 11-12). Uw asioldossier werd overgemaakt door de Duitse autoriteiten (zie blauwe map van het administratief dossier). Een lezing van dit dossier brengt aan het licht – in tegenstelling tot uw uitdrukkelijke bevestiging – dat uw verklaringen verscheidene tegenstrijdigheden vertonen met uw verklaringen voor de Belgische asielautoriteiten. Deze tegenstrijdigheden werden in onderstaande beslissing mee in rekening gebracht.

Vooreerst, wordt de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees reeds zeer twijfelachtig door de vaststelling dat u allerm minst gehaast was om uw verblijfplaats (Edo State) en later Nigeria te verlaten. Immers, indien u daadwerkelijk op die manier bedreigd en vervolgd zou worden, zou men verwachten dat u zo snel mogelijk wegluchtte.

Uw verklaringen omtrent de situering van uw problemen veranderen een aantal keer doorheen de procedure, maar u eindigt ermee dat u in 2001 een laatste persoonlijke confrontatie had met de groepering en vervolgens pas drie jaar later, in 2004, Edo State, waar u steeds op dezelfde plaats had gewoond én samen met uw vader werkte, verliet. Nochtans verklaart u zelf over de reden van deze verhuis: “op zoek naar een veiligere plaats” (NPO, p. 4-6, 18-20). U woonde en werkte vervolgens nog een viertal jaar in Lagos State, steeds op dezelfde plaats (NPO, p. 5-6). U verliet Nigeria uiteindelijk pas midden 2008, nadat u een Italiaans werkvisum kon bekomen (NPO, p. 5-6, 10-11).

Hiermee samenhangend, merkt het CGVS op dat u voor de Belgische asielinstanties verklaarde dat u alleen in Lagos woonde (zonder uw familie), wat overleven ook moeilijker maakte (CGVS Vragenlijst d.d. 19/01/2023, hierna CGVS-V). Nochtans, verklaarde u in Duitsland dat u samen met uw familie in Lagos woonde, gedurende zeven jaar in mei 2007 (zie VIB-Duitsland). U werd geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid: “mijn verklaringen van vandaag zijn waar. Ervoor gaf ik een verkorte versie. Ik heb het korter gemaakt voor hen. Ze hebben me niet toegestaan om mijn volledig verhaal te vertellen” (NPO, p. 24). Het betreft hier echter niet een onvolledigheid, maar een uitdrukkelijke tegenstrijdigheid, bijgevolg voert u geen ernstig geweer. Alsook, u verklaarde tijdens uw interview in Duitsland dat u voldoende mogelijkheid had om uw redenen toe te lichten (zie VIB-Duitsland).

Bijkomend, in 2011, keerde u zelfs nog eens terug naar Nigeria, wat u probeert te minimaliseren door te stellen: “ik kon niet terugkeren naar Edo State, dus we hebben geregeld dat hij naar Lagos kwam en hij heeft me daar ontmoet” (NPO, p. 8). Opvallend genoeg verklaart u later over Lagos: “neen, niets gebeurd. Ze hebben wel overal vertakkingen. Ze communiceren met elkaar. Ze vechten en vermoorden mensen. Ik was bang. De meeste moslims wonen in Lagos. Ik was blij dat ik kon vertrekken” (NPO, p. 15-16) en “ze hebben

zoveel mensen. Toen ik in Lagos was, hoorde ik dat Miyeti Ala ook kwamen in Lagos. Ze hebben ook een groep in Lagos, dus voor hun was er een mogelijkheid om mij te contacteren. Ik was bang, dus ik kon niet meer in Lagos blijven. Ze zouden me komen zoeken, dus daarom was mijn leven in Lagos ook nog steeds in gevaar" (NPO, p. 20). Het gegeven dat u dus alsnog naar Lagos zou terugkeren ondergraaft de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees sterk.

Omtrent het gegeven dat u een drietal jaar nadat u nog werd lastiggevallen door de groep alsnog verhuisde, waarom u hen dan nog vreesde, geeft u aanvankelijk bovenstaand antwoord omtrent de situatie in Lagos. De vraag wordt daarom herhaald: "ik leefde ondergedoken. Ik was niet vrij. Ik vroeg aan mijn vader 'help me, ik moet naar een andere plaats gaan, ergens waar mijn leven niet in gevaar is.'" U wordt hierop door de Protection Officer herinnerd aan uw eerdere verklaringen, namelijk dat u in die periode bijvoorbeeld ook nog werkte voor uw vader: "haha ja, ik kan niet stilzitten hé. Ik moet vader helpen. Als hij vroeg voor hulp, dan volgde ik hem naar een werkplaats. Ik was niet steeds vrij buiten. Ik ging tot aan de supermarkt. Ik was bang van hun, bang om hun tegen te komen" (NPO, p. 20). Gezien uw verklaringen – u woonde steeds op dezelfde plaats in Benin City, u werkte met uw vader, en u ging nog naar de supermarkt – kan u moeilijk ernstig stellen dat u een "ondergedoken" leven leidde.

Verder merkt het CGVS een veelheid aan tegenstrijdigheden op tussen uw verklaringen voor Dienst Vreemdelingenzaken, voor het Commissariaat-generaal, en voor de Duitse asielinstanties, dewelke de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vervolgingsfeiten en vrees volledig onderuit halen.

Allereerst, bent u reeds inconsistent wat betreft uw vervolgingsactor. Tijdens uw eerste interview bij DVZ, sprak u over twee slechte bendes die aan het rekruteren waren (DVZ Verklaring d.d. 03/05/2022, hierna DVZ-V, p. 13). Tijdens uw volgende interview bij DVZ, sprak u nog slechts over één bende die u probeerde te rekruteren. Deze groep zou telkens van naam veranderen, destijds was hun naam 'Miyeti Ala' (CGVS-V). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, stelt u ook dat deze groep (door u opgeschreven als) 'Miyeti Ala' is – het CGVS vermoedt dat u doelt op de groepering 'Miyetti Allah'.

Gevraagd of u deze groepering nog onder een andere naam kent, antwoordt u ontkennend (NPO, p. 3, 18). Naast voorgaande duidelijke tegenstrijdigheden, blijkt dat u voor de Duitse autoriteiten nog sprak over een cultgroepering 'Cut Boys', die u probeerde te rekruteren. In hoger beroep, spreekt u plotseling over een vrees voor Fulani-Herdsman. Daar gevraagd naar uw problemen met de cultgroepering, stelde u dat het een islamitische bende was die christenen vermoordde als ze zich niet bij hun religie aansloten. Geconfronteerd tijdens uw beroepsprocedure met het gegeven dat er eerder werd gesproken over een cult, die niet meteen bekend stond als Islam-gerelateerd, stelde u dat alle criminele bendes in Nigeria, zoals ook Boko Haram, bekend staan als 'cult' (zie Duits asiëldossier).

U werd geconfronteerd met uw eigen eerdere DVZ-verklaring dat de groep steeds van naam veranderd: "u sprak eerder over Fulani. Ervoor kende ik hen als Fulani en nu hebben ze ook Miyeti Ala Fulani herders, maar de handelingen zijn duidelijk dat het hun is. Ze intimideren. Ze verstoren de rust van gemeenschappen." (NPO, p. 24) – u gaat hier echter rechtstreeks in tegen uw eigen uitdrukkelijke verklaringen zonder hiervoor een verschonende reden te geven, bijgevolg voert u geen ernstig verweer. Verder, werd u ook geconfronteerd met uw tegenstrijdige Duitse verklaringen omtrent de groepering (cultgroep Cut Boys, en later ook religieuze aard problemen en vrees voor Fulani Herdsman): "mijn verklaringen van vandaag zijn waar. Ervoor gaf ik een verkorte versie. Ik heb het korter gemaakt voor hen. Ze hebben me niet toegestaan om mijn volledig verhaal te vertellen." Zoals eerder werd benadrukt, heeft u nochtans daar weldegelijk gesteld dat u voldoende gelegenheid had om uw redenen toe te lichten (zie VIB-DUI). Er werd nogmaals geïnformeerd naar de uitdrukkelijke tegenstrijdigheid omtrent de naam van de groepering, maar u geeft hiervoor geen verschonende reden (NPO, p. 24).

Samenhangend met uw tegenstrijdige verklaringen omtrent uw vervolgingsactor, werd u door de Protection Officer ook gevraagd waarom ze wouden dat u – een christen, niet geïnteresseerd in Islam en/of misdaad; u had hen ook nooit eerder gesproken, enkel gegroet in de gang – toetrad, desnoods onder druk, tot hun groepering, waarop u geen verhelderend antwoord kon geven: "geen idee, ik zei dat ik een christen was, dat ik arme ouders had. Ik zei dat ze me niet mochten dwingen, dat het niet goed zou zijn voor mij. Maar, ik moest toetreden. Ik zag niet waarom. Ze wouden dat ik mensen zou vermoorden, maar ik wou dat niet, want dat zou mijn reputatie vernielen" (NPO, p. 14-15). De vraag wordt later nog eens herhaald: "ik weet het niet. Ik kan alleen getuigen voor mezelf zijn. Ik weet dat ze willen dat ik deel uitmaak van de groep. Ze vallen ook andere mensen lastig, dus misschien moeten zij ook toetreden, maar dat weet ik niet. Ik wil geen lid zijn. Ze vernielen en stelen eigendom, ze doden mensen die geen moslim willen worden. Ik wil enkel de Bijbel lezen. Dat is het enige dat ik weet" (NPO, p. 23). Er door de Protection Officer op gewezen dat het toch bevreemdend is dat ze u zo hardnekkig erbij willen, dat ze u voor langere periodes met rust laten om u dan ineens uw familie toch terug lastig te vallen: "Ik verborg mij voor hun, voor mijn leven. Ik was lang verborgen. Anders zou ik net zoals F.(...) vermoord kunnen worden. Als F.(...) nog leefde, dan zou hij u dit kunnen vertellen. Ik liep daarom weg" (NPO, p. 23) – zoals hiervoor reeds werd benadrukt is uw verklaring dat u

'verborgen' was eerder twijfelachtig, én is uw familie wel steeds op dezelfde plaats blijven wonen (NPO, p. 8). Gevraagd of er dan nog andere studenten gedwongen werden gerekruteerd, blijkt u ook vaag/onwetend: "ik weet het niet. Iedereen was bang van hen. De christenen zijn bang. Ik hield er niet van. Misschien dwongen ze ook anderen, maar ik weet niet. Ik kan niet voor hun speken" (NPO, p. 20).

Ten tweede, bent u inconsistent wat betreft de situering van de vervolgingsfeiten die plaatsvonden tegenover u. Bij DVZ, situeerde u de vervolgingsfeiten in 1995-1996, op uw middelbare school (CGVS-V). In tegenstelling, op het CGVS situeert u de feiten in uw laatste jaar secundair onderwijs SS3, dus 2000-2001 (NPO, p. 5-6, 19-20). U werd geconfronteerd met deze tegenstrijdige situering, waarop u antwoordt dat u het daar misschien verkeerd heeft gezegd (NPO, p. 24) – u geeft geen dienstige reden waarom u de feiten zo verkeerdelijk situeert.

Ten derde, bent u inconsistent wat betreft het overlijden van / moord op uw medestudent F.(...). Toen u op DVZ werd gevraagd naar uw vrees bij terugkeer en de gebeurtenissen in Nigeria, vertelde u niets over uw vriend (CGVS-V).

Op het CGVS, spreekt u aanvankelijk over dat er een medestudent "gewond raakte" (NPO, p. 14), om daarna te stellen dat een medestudent, F.(...) die ook weigerde om toe te treden, werd doodgeslagen (NPO, p. 14, 21). U was niet aanwezig bij het incident, maar hoorde een gerucht dat hij werd vermoord (NPO, p. 15, 21). U weet niet hoeveel tijd er was tussen de vraag tot toetreding en zijn moord (NPO, p. 21). Gevraagd of u F.(...) kende, antwoordt u: "als een medestudent. Ik wist niets van zijn achtergrond of iets dergelijk." (NPO, p. 15). Er wordt u uitdrukkelijk gevraagd naar uw relatie met hem – "relatie met F.(...): vriend, kennis, gewoon een medestudent zoals iedereen?" – waarop u bevestigt dat hij gewoon een medestudent was (NPO, p. 21).

In tegenstelling, in Duitsland sprak u over uw vriend die werd vermoord. Hij zou de dag na de vraag om toetreding zijn doodgeschoten (zie VIB-DUI). U werd geconfronteerd met de tegenstrijdigheid in Duitsland, namelijk dat het uw vriend betrof die de volgende dag werd doodgeschoten: "mijn verklaringen van vandaag zijn waar. Ervoor gaf ik een verkorte versie. Ik heb het korter gemaakt voor hen. Ze hebben me niet toegestaan om mijn volledig verhaal te vertellen. (...) Het is zoals ik eerder zei. Ze hebben F.(...) vermoord nadat hij had geweigerd. Als F.(...) zou zijn toegetreden, dan zouden ze hem misschien niet hebben vermoord" (NPO, p. 24). Zoals hierboven reeds werd benadrukt, heeft u voor de Duitse autoriteiten verklaard voldoende gelegenheid te hebben gehad om uw redenen toe te lichten, én betreft het hier ook een uitdrukkelijke tegenstrijdigheid.

Ten vierde, bent u inconsistent wat betreft de vervolgingsfeiten die plaatsvonden tegenover uw vader in Nigeria (na uw vertrek) en zijn overlijden.

Bij DVZ, verklaarde u nog: "in Lagos heb ik enige tijd gewoond, maar mijn situatie werd enkel erger." Door de ambtenaar hiernaar gevraagd, stelde u dat u zich ook bedreigd voelde in Lagos, dat de groep op zoek was naar u. U stelt ook dat de groepering in deze periode nog bij uw vader heeft geïnformeerd waar u was, dat hij ontkende te weten waar u was (CGVS-V). In tegenstelling, op het CGVS verklaart u dat er toen u in Lagos woonde niets meer is gebeurd, maar stelt wel: "ze hebben wel overal vertakkingen. Ze communiceren met elkaar. Ze vechten en vermoorden mensen. Ik was bang. De meeste moslims wonen in Lagos. Ik was blij dat ik kon vertrekken" (NPO, p. 16).

Verder, u verklaart op DVZ dat de groepering in 2021 nog naar uw ouderlijke huis in Edo State is geweest, dat ze uw vader onder druk zette om te vertellen waar u was, dat ze dreigementen gebruikte en het huis hebben vernield (CGVS-V). Op het CGVS, stelt u dat de groep in 2019 naar uw ouderlijk huis ging, dat ze kwamen roepen waar u was. U bevestigt dat dit de enige keer na uw verhuis was dat u nog iets van hen heeft gehoord (NPO, p. 17). Compleet haaks op deze verklaringen, stelt u later dat ze tweemaal naar uw ouderlijk huis gingen, namelijk één keer in 2009 of 2010, voor uw bezoek aan Nigeria, waarbij ze het huis hebben vernield en uw vader bedreigd en aangevallen opdat hij zou vertellen waar u was, én een tweede keer in 2019, waarbij ze opnieuw kwamen vragen waar u was maar waarbij er niets werd vernield (NPO, p. 22). U werd geconfronteerd met de tegenstrijdige situering op DVZ, waarop u stelt dat u het daar misschien verkeerd heeft gezegd (NPO, p. 24). Tot slot, wanneer uw echtgenote werd gevraagd naar uw problemen, antwoordde zij dat u in 2013 iets heeft verteld over een aanval op uw vaders' huis – zij weet niet wanneer ze naar zijn huis zijn geweest – en erna niets meer (notities van het persoonlijk onderhoud 22/17386B O.(...) D.(...) d.d. 02/08/2024, p. 9-10). Het is weinig waarschijnlijk dat zij niet op de hoogte zou zijn van een aanval op uw vader, die, volgens u, aan de basis lag van zijn overlijden.

U bent ook inconsistent wat betreft de overlijdensdatum van uw vader. Tijdens uw eerste DVZ-interview, verklaarde u dat uw vader twee jaar eerder overleed (dus, ongeveer 2020) (DVZ-V, p. 7). Bij uw volgend DVZ interview, stelt u dat hij overleed in juni 2021 (CGVS-V). Op het CGVS, bent u aanvankelijk opnieuw een stuk vager over de overlijdensdatum, namelijk in 2020 of 2021 (NPO, p. 7). Later verklaart u dat uw vader acht

maanden of één jaar na de aanval in 2019, dus in 2020, overleed (NPO, p. 17), om dan later 2021 te stellen (NPO, p. 22).

Tot slot, is het ook minstens opmerkelijk te noemen dat uw ouders steeds in hetzelfde huis zijn blijven wonen. Uw moeder woont daar nu nog alleen, en uw broers en zussen wonen ook nog in Benin City (NPO, p. 8).

Bovenstaande vaststellingen betreffende de ernst en geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen en vrees - in het bijzonder de vele inconsistenties in uw verklaringen doorheen uw procedure in België én in Duitsland - maken dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging door de groep 'Miyeti Ala' kan worden vastgesteld.

In verband met uw vrees voor de algemene levensomstandigheden in Nigeria: "er is geen werk, geen goed werk, geen goede gezondheidszorg. Het is moeilijk. (...) . Ik heb geen geld. Ik zal geen werk hebben. Mijn familie weent steeds dat ze arm zijn. De levensstandaard is slecht in Nigeria. Nigeria is levensbedreigend" (NPO, p. 16), merkt het CGVS op dat u hierover niets heeft verteld in uw eerdere interview op DVZ.

Bovendien, is de lagere levensstandaard in Nigeria noch een element van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van juli 1951 bij een eventuele terugkeer, noch betreft dit zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals vastgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst. De door u aangehaalde vrees is immers louter van economische aard. Wat betreft de gezondheidszorg, verwijst u in het bijzonder naar uw astma-medicatie, waarvan u stelt dat u deze niet zal kunnen bekomen in Nigeria. Gevraagd waarom, stelt u dat u niet weet of (goede) astma-medicatie daar bestaat, en als het zou bestaan dan zou u het niet kunnen betalen (NPO, p. 16). Ook deze ingeroepen medische redenen houden geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u om één van de redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie, zijnde ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een sociale groep, geen afdoende medische behandeling kreeg of zou kunnen krijgen in Nigeria -: er wordt u immers specifiek gevraagd waarom u deze medicatie niet zou kunnen verkrijgen (PO: "En waarom niet? Om dat het niet bestaat, u het niet kan betalen, specifiek aan u geweigerd...? Om welke reden niet?") en u antwoordt hierop dat als het zou bestaan, u het niet kan betalen (NPO, p. 16). U maakte dus zelf geen gewag van het feit dat u omwille van één van de redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie geen afdoende medische behandeling kreeg of zou kunnen krijgen in Nigeria. U dient zich verder voor de beoordeling van dergelijke medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaatgeneraal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen."

Waar verzoeker wijst op de samenwerkingsplicht vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij hem zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van verzoeker op te vullen. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in dit artikel geen synoniem van "gedeelde bewijslast" is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op zijn schouders rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Waar het verzoekschrift verwijst naar de uiterst precare socio-economische en humanitaire situatie in Nigeria en aanvoert dat deze overwegend werd veroorzaakt door de gedragingen, corruptie en gebruik van publieke middelen voor persoonlijke doeleinden van de Nigeriaanse overheid, merkt de Raad op dat de situatie in Nigeria niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie, nog daargelaten de vraag of verzoeker aannemelijk maakt dat deze in zijn geval de bewijsstandaard haalt voor een reëel risico op ernstige schade, overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de overheid of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de overheid of enige andere actor.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad naar de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten vindt er weliswaar willekeurig geweld plaats, maar de *“loutere aanwezigheid”* in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Uit recente informatie die dateert van de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024 blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven (EUAA-rapport, *“Nigeria Country Focus”*, van juli 2024). Uit dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling van de bestreden beslissing in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

Verzoeker kan zich niet beroepen op deze uitzonderlijke situatie. Evenmin voert verzoeker, met de verwijzing naar zijn beweerde perceptie als *“rijke”* terugkeerder, persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP